

کرده، ولی میانگین رشد اقتصادی ایران در کل دوره (۱۳۹۵-۱۳۵۵)، ۲ درصد بوده است!

اکنون، به طور وسیع پذیرفته شده است که تأمین مالی از جایگاه ویژه‌ای در رشد و توسعه اقتصادی برخوردار است. همچنان که لوین و زروس (۱۹۹۶)، لوین و متریادس (۱۹۹۷) و لوین و زروس (۱۹۹۸) نشان داده‌اند. نقدینگی فراهم شده از سوی نهادهای مالی، از طریق تسهیل جریان وجوه نقد به سوی انباشت سرمایه پروژه‌های اقتصادی موجب رشد اقتصادی می‌شود. پاتریک (۱۹۹۶) نتیجه می‌گیرد که رشد اقتصادی می‌تواند از طریق رشد در اقتصاد، پیشرو در تقاضا باشد. (کشاوری، ۱۳۸۳، ص ۵) بنابراین بررسی جایگاه تأمین مالی و نحوه عملکرد آن در اقتصاد کشور امری مهم و راهبردی است.

با توجه به اهمیت تأمین مالی و نقش آن در تقویت رشد که به آن اشاره شد، این مطالعه قصد دارد به بررسی آثار صنعت تأمین مالی بر اقتصاد ایران بپردازد. همچنین شناسایی کند که چه بخش‌هایی بیشتر تحت تأثیر صنعت تأمین مالی کشور هستند؟ در این صورت می‌توان در خصوص میزان درستی نحوه تخصیص منابع مالی اظهار نظر کرد و سیاست‌گذاری‌های بهینه‌ای در جهت تصحیح آن‌ها پیشنهاد کرد.

بنابراین سوالی که در این تحقیق به آن پرداخته می‌شود، این است که تأثیر تأمین مالی روی بخش‌های اقتصادی چگونه است؟ پاسخ به این پرسش نیازمند داشتن تصویری کامل از عملکرد اقتصادی بخش‌ها در تعامل با صنعت تأمین مالی است. برای این منظور از جدول داده ستانده استفاده شده است. این جداول توانایی ارائه تابلوی جامعی از وضعیت بخش‌های اقتصادی را دارند و با طراحی مدل‌های ریاضی و تلفیق نتایج آن‌ها می‌توانند شبیه‌سازی‌های مناسبی برای تحلیل سیاست‌گذاری‌های اقتصادی ارائه دهند. (نوروزی، ۱۳۸۱، ص ۷)

مقاله در پنج شش اصلی تدوین شده است؛ پس از مقدمه، پیشینه تحقیق آورده شده است، در بخش سوم مبانی نظری روش تحقیق مورد نظر قرار گرفته است، در بخش چهارم یافته‌های تحقیق و تحلیل یافته‌ها بیان شده است. در بخش پنجم